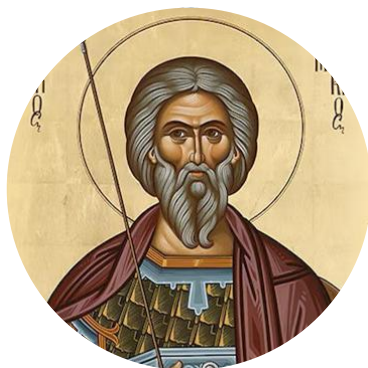

МІЦА ФЕВРУАРІА, КЪ ЪБ-Ї ДЕНІ.

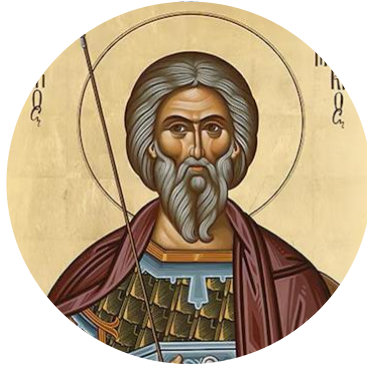
СЛУЖБА СТЫХЪ МУЧЕНИКЪ:
МАУРІКІА, СЫНА ЕГΩ ΦΩΤІНА,
Ї СЕДМІДЕСѦТИ БОИHOWЪ
СЪ НІМИ, ЇЖЕ ѿ
ЇПАМІН СЎРІЙСКІА.

SANT
MAURICE

Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

МѢЯ ФЕВРУАРІА, ВЪ НѢ-Й ДЕНЬ.*1

ПАМЯТЬ СТЫХЪ МУЧЕНИКЪ: МАУРІВІА,
СЫНА СГ҃О ФѠТІНА, Й СЕДМІДЕСАТИ ВОИНѠВЪ
СЪ НИМИ, ЙЖЕ С҃О ІПАМІН С҃РІНСКІА.*2

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧѢРНИ.

Поѣмъ: Бл҃женъ мужъ: ҃-й антѣфѡнъ.

На Г҃И, вѣзвѣхъ: стѣхѣры, на й, гласъ ҃.

Пѣ: І҃къ дѡбла:

СЕДМДЕСАТИЧІСЛЕННОЕ СТРАДАЛЬЧЕСКОЕ СОСЛОВІЕ * МНОГООБРАЗНЫА МУЖИ
ДОБЛЕСТВЕННѠ ПРЕТЕРПѢ, * Й КЪ НЕВѢСНЫМЪ С҃ВІТЕЛСМЪ ПРЕСТАВИСА
РАДѠСА, * Й СО БЕЗПЛОТНЫМИ ЛІКИ ВОДВОРИСА ВЕСЕЛСА: * ЙБО СМІЕВА
ГРѠЗНАА УПОЛЧЕНІА ПОВѢДИ, * ПРОТИВЛЕНІЕМЪ ТВѢРДЫМЪ Й СТОАНИЕМЪ
БОДРЫМЪ. [ДВАЖДЫ.]

МАУРІКІЙ ПРЕСЛАВНЫЙ Й ФѠТІНЪ ЮНѢЙШІЙ, * ДЕОДОРЪ ДОБЛЕСТВЕННЫЙ
Й ФІЛІППЪ МУЖЕСТВЕННЫЙ: * Й СЪ НИМИ ВЕСЬ С҃ОНЪ
СГ҃ОВѢДНИКОВЪ, * ПѢСНЬМИ БЛ҃ГОУПНЫМИ ДНЕСЬ ДА ПОЧТѸТСА: * ЙБО
КРѠВІЮ СВОЮ СР҃ТВО НѢНОЕ ПРІШЕРѢТѠША, * Й ГРАЖДАНСТВА СГ҃О
СПОДОБИШАСА.

ХР҃ТѠВЫ ВОИНИ НЕПОВѢДИМЫА * Й СОСТРАДАЛЬНИКИ ДОБЛЕСТВЕННЫА: *
УПѠДВИГИ СВОІМИ ВЕЛ КОНЦѢ ЗЕМНЫА ПРОСВѢТІВШЫА, * Й МРАКЪ
ІДОЛѢСІА РАЗГНАВШЫА: * ПѢСНЬМИ БЖ҃ТВЕННЫМИ, С҃О! СТОЛЮБЕНІН,
ВОСХВАЛИМЪ: * ЧІН БО С҃УТЬ МЧНИКѠВЪ ОУДОБРЕНІЕ * Й СТЫХЪ БЖ҃ИХЪ
ОУКРАШЕНІЕ, * Й НЕПРЕСТАННѠ МОЛѢТСА У ДУШАХЪ НАШИХЪ.

*1 у другим Синаксарима спомен ових св. мученика слави се 27. децембра и 1. юла.

*2 Служба састављена током фебруара 2026. г.

двоѹ лицѹ раздѣлаемыи, * но во двоѹ ѣстествоѹ * несличнѹ познаваемыи. * того молѣ, ѿтаа, всеблженнаа, * помилуагиса дѹшамъ нашьимъ.

Входъ. Прокіменъ дне.

Чтеніа три мѣническаа.

Прѹрочества исаїина чтеніе

[глава мѣ, ѿ, ѿ].

Читање из пророштва

Исаїиног [глава 43,9-14].*4

Гако глголетъ гдѣ: [мѣ, ѿ] вси ꙗзыцы собрашася въспѣ, и соберѹтсѣ князи ѿ нѣхъ. кто возвеститѣ еѣ въ нѣхъ, илѣ ꙗже ѿ начаа, кто слышана сотворитѣ вамъ; да приведедѣтѣ свидѣтели своѣ, и ѡправдагиса, и да оуслышатѣ, и да рекѹтѣ истинѹ. [ѿ] вѣдите мѣ свидѣтели, и ꙗзъ свидѣтель, глголетъ гдѣ бѣхъ, и ѿтрокъ ѣгѹже ижебрахъ, да познаете и вѣрѹете мѣ, и разѹмѣете, ꙗко ꙗзъ ѣсмь: преже мене не бысть ины бѣхъ, и по мнѣ не бѹдетъ. [ѿ] ꙗзъ ѣсмь бѣхъ, и нѣсть развѣ мене спсѣаи. [ѿ] ꙗзъ возвестихъ, и спсѹхъ, оуничжихъ, и не бѣ въ васъ чѹждѣи. вы мнѣ свидѣтели, и ꙗзъ гдѣ бѣхъ, и [ѿ] ѣще ѿ начаа ꙗзъ ѣсмь: и нѣсть ѿ рѹкъ моихъ ижебавлѣи. сотвориѹ, и кто ѡвратитѣ тѹ; [ѿ] ище глголетъ гдѣ бѣхъ, ижебавлѣи васъ сѣбѣи илѣвъ.

Гако говори Господ: [43,9] Нека се саберу сви варвари и нека се скупѣ народи. Ко од ѣих може навестити и раније прореѣи? Нека доведу сведоке своје да докажу, да се чује и да кажу: „Истина је!“ [10] Господ говори: „Ви сте сведоци моји и слуга мој којег сам изабрао да спознате, поверујете и увидите да сам то ја. Пре мене није било бога. Нити ће га после мене бити. [11] Ја сам Господ, осим мене нема спаситеља. [12] Ја сам објавио, спасао и навестио, а не неки туђи бог међу вама. Ви сте ми сведоци, а ја сам Бог“, говори Господ. [13] „Ја сам онај од почетка, и нико не избавља из руке моје. Кад радим, ко ће ме омести?“ [14] Овако говори Господ, избавитель ваш, Светац Израилев.

*4 превод са хебрејског протојереја-ставрофора проф. д-ра Драгана Л. Милина.

Премудрости солемоновы чтеніе

[глава 3, 1-9].

Прѣвнѣныхъ [3,1] дѣшыхъ въ рѣцѣхъ бжїей, и не прикоснетса ѣхъ мѣла. [4] Непцевѣани бѣша въ очесѣхъ бездѣльныхъ оумрети, и вѣннѣса ѡсловленіе исхода ѣхъ. [5] И ѣже ѡ насъ шествѣ сокрѣшеніе, ѡни же сѣтъ въ мѣрѣ. [6] Ибо предъ лицемъ члѣвческимъ ѣце и мѣла прїимѣтъ, оупованіе ѣхъ безмѣртїа исполнено. [7] И вѣмѣлѣ наказани бѣвше, великими бѣгодѣтельствовани вѣдѣтъ, ѣкв бѣхъ искрѣнѣ ѣ, и ѡверѣте ѣхъ достѡйны себѣ. [8] Иѣкв злато въ горнѣхъ искрѣнѣ ѣхъ, и ѣкв всеплѣдіе жертвенное прїаѣтъ ѣ. [9] И во время посѣщенїа ѣхъ воздѣютъ, и ѣкв искры по стѣблїю потекѣтъ. [10] Вѣдѣтъ ѣзыкомъ, и ѡбладѣютъ людемъ, и воцрѣтса гдѣ въ нѣхъ во вѣки. [11] Надѣюцїнѣса нанѣ, разумѣютъ истинѣ, и вѣрнѣи въ любви превѣдѣтъ ѣмѣ: ѣкв блѣтъ и мѣтъ въ прѣвнѣныхъ ѣгѣ, и посѣченіе во избранныхъ ѣгѣ.

Читање из Премудрости
Соломоновых [гл. 3,1-9].*5

Душе [3,1] праведникѣ су у руци Божїој, и неће их се дотаћи невоља. [2] Изгледало је у очима неразумних да су умрли, и сматран је за погибао исход њихов, [3] а одлазак од нас – уништење; они, међутим, пребивају у миру, [4] јер ако су у очима људи и кажњени, нада је њихова пуна безсмртности; [5] и мало намучени, велико ће добро задобити, пошто их Бог испроба и нађе их достојне себе самога; [6] као злато у огњеној пећи испроба их, и као свеплодну жртву прими их. [7] И у вријеме када их посјети засијаће, и као искра у стрѣници плануће. [8] Судиће племенима и загосподариће народима, и зацариће се над њима Господ вавијек. [9] Који се у Њега поуздају познаће истину, и вјерни ће у љубави пребивати у Њему, јер благодат и милост је са светима Његовим, [и промишљање над светима Његовим.]*6

*5 „Премудрости Соломонове“ превод са јелинског изворника митрополит Црногорско-приморски г. Амфилохије (Радовић), библиотека „Православно искуство“, Јасен – Бијели Павле, Никшић 1996. г.

*6 додато према сличном месту, а нема у преводу митрополита г. Амфилохија (Радовића).

Премудрости солѡмоновы чтѣніе

[главы ѿ, ѿ-ка ꙗ ѿ, ѿ-г].

Праведници [ѿ, ѿ] во вѣки живѣтъ, ꙗ въ гдѣ мзда ѿ нѣхъ: ꙗ попечѣніе ѿ нѣхъ оу вѣшнаго. [ѿ] Сего ради прїимѣтъ црѣвїе блгоуспїа, ꙗ вѣнецъ доброты ѿ рѣки гдѣни: зане десницею покрѣетъ ѿ, ꙗ мышцею защититъ ѿ нѣхъ. [ѿ] Прїиметъ всеоружїе рвенїе свое, ꙗ коворужитъ тварь въ мѣсть враговъ. [ѿ] Облечетъ въ броню правды, ꙗ возложитъ шлемъ, ѿдѣлаетъ нелицемѣренъ. [ѿ] Прїиметъ щитъ непобѣдимый преподобїе. [ѿ] Повстрѣтитъ же напрасный гнѣвъ во орудїе: споборетъ же съ нимъ мїръ на безумныа. [ѿ] Побѣдитъ праволучныа стрѣлы мѡлїнны, ꙗ ѿкъ ѿ блгоуспїа лѣка облаковъ, на намѣренїе полетѣтъ. [ѿ] ꙗ ѿ каменомѣтныа ѿростн исполнь падѣтъ грады. Вознегодѣтъ на нѣхъ вода морскѣа, рѣки же потопѣтъ ѿ нагловъ. [ѿ] Сопротивъ стѣнетъ ѿ нѣхъ дѣхъ силы, ꙗ ѿкъ вѣхоръ развѣетъ ѿ нѣхъ, [ѿ] ꙗ ѿпостошитъ всю зѣмлю беззаконїе, ꙗ злодѣйство превратитъ прѣтолы сильныхъ. [ѿ] Глѣшнїе оубо црїе, ꙗ развѣитѣ, навѣкнїе ѿдѣи концѣвъ землї. [ѿ] Внѣшнїе державнїи мнѡжества, ꙗ гордѣнїа ѿ

Читање из Премудрости
Соломоновых [гл. 5,15-24 и 6,1-3].

Праведници [5,15] ће пак вавїек живѣти и у Господу је награда ѿ нѣхъ, и старање о ѿ нѣма код Вишнѣга. [16] Зато ће примити Царство ѣепоте и виѣнац красоте из руке Господнѣ, јер ће их Он десницом закрилити и мишицом ће их заштитити. [17] Узеће за свеоружје ревност Своју и наоружаће створење за одбрану од непријатеља. [18] Обући ће се у оклоп праведности и навући ће на себе шлем – суд нелицемѣран; [19] узеће штит непобѣдиви – свѣтлост [20] а изостриће жестоки гнѣв као мач, док ће заједно са Њим заратити на безумнике цијели свемир. [21] Покренуће се добро усмјерене стрїеле муњоносне и из облака као добро натегнутог лука пролетѣће циљу, [22] и каменобујитог гнѣва препун излиће се град; узнегодоваће против ѿ нѣхъ вода морска, а ријеке их изненада опколити; [23] супротставиће им се Дух силни и као вихор ће их развијати; [24] и безакоње ће опустошити сву земљу а злочинство оборити пријестолѣ моћника. [6,1] Послушајте зато цареви и разумите; научите, судије крајева

народѣхъ ꙗзыковъ, [ѣ] ꙗкѡ дана земаьскихъ; [2] упамтите ви који ѣсть ѿ гда держава вѣмъ, и сила ѿ владате мноштвом и који се вѣшнагъ.

гордите над многим народима: [3] Од Господа вам је дата власт ваша и владање од Вишнега!

На лѣтїи: стїхїры, гласъ д:

Роеначальниче спїры непобѣдимыа * и перкострадалъче дрѣжїны и зрѣдныа, * самовѣдче свѣтлости незаходимыа * и прїемниче славы непреходимыа, * маврїкїе, крѣпкїи воеводо бжїй: * пѡдвиги своїми всемїрныа концы просвѣщающїи, * и прелестъ идолопоклоненїа погасяющїи: * мчникъхъ прекрасное оудобренїе * и всѣхъ хрїтіанъ великое заступленїе, * со сострадалъники своїми молиса ко гдѣ ѿ дѣшахъ нашихъ.

Гласъ е:

Рз темницахъ затворѣми * и во ѡгнь вѣржени, * мѣками многими томїми * и по деревѣхъ повѣшени, * мѣдомъ помѣзани * и ѿ ѡса и згрызени: * блженый конецъ воспрїаєте * и мзда пѡдвигъ своихъ полчїите: * ѡ! стрїтотѣрпцы и вѣнѣчницы преславыи, * молитеса ко гдѣ ѿ дѣшахъ нашихъ.

Гласъ з:

Ррасни бывше бжтвенными добрѡтами мѣченїи вѣшихъ, * со всѣми стѣыми гдѣви предстоите * и въ незаходимѣмъ днїи веселїтеса, * пребогѡтыа славы ѣгѡ насыщающеа * и близости ѣгѡ по возможности причащающеа: * и насъ на пѡдвигъ оукрѣплїите * и страданїи не боѡтитеа оутверждаїте, * на враги епоспѣшествующе намъ, * млтвами и ходатаїствы вѣшими, * хвалацымъ и чтѣцымъ вѣшѣ пѡмѡть, * ѡ! мѣчницы апамїистїи, досточднїи.

Слава, гласъ и:

Ррѣтъ на рамена взѣмше * и хрїстѣ неѡстѣпнѡ послѣдѡюще, * во вѣрїи ѿ спїенїи дѣши своихъ вѡннествовасте, * ꙗже на земли крѣснаѡ ѡстаѣнвше: * предъ царѣмъ и мѣчїтелемъ дерзновѣннѡ и зшѣдше * и мѣки многообразныа мѣжеки претерпѣвше, * хрїта бга истиннаго исповѣдасте * и того не ѡвергѡстесѡ. * сегѡ ради, вѣнцыи нетлѣнными свѣше оувѣзѡстесѡ * и во ѡбїтєли вѣчныа вселїстесѡ. * тѣмже, ѡ!

мъченицы доблественніи, * дерзновеніе ко сїѣхъ всѣхъ ѿмѣшн, * молїтеса ѡ душѣхъ нашихъ. **И нынѣ, вѣрѣченъ, гласъ тойже:**

Безневѣстнаа дѣво, * ѿже вѣга неизреченноу зачѣши плѣтїю, * мѣти бѣга вѣшнааго, * твоѣхъ рабѣхъ мольбы прїимї, всенепорѣчнаа, * всѣмъ подающї ѡчищенїе прегрѣшенїй: * нынѣ наша моленїа прїемлющїи, * молї сїстїса всѣмъ намъ.

На стїхобнѣ: стїхїры, гласъ ѿ.

Пѣ: Чтѣо вѣсъ наречѣмъ:

Чтѣо вѣсъ наречѣмъ, ѿ! мъченицы всехвѣльнїи; * вѣи во терпѣнїемъ дѣрзостѣ врагѣи низложїте, * ѿ ѡдолѣнїемъ своѣмъ ѡгглы ѡуднѣстѣ: * недостаѣтвочнаа мѣкамъ хрїтѣвѣмъ ѿполнѣюще,⁷ * ѿ црїковъ страдѣнїи вѣшнїи ѡбогѣщѣюще: * всеѡ мїра блѣгохвѣленїа * ѿ члѣвѣкомъ ѡудобрѣнїа, * молїтеса ко гдѣу * во ѣже сїстїса душѣмъ нашимъ.

Стїхъ: Воззваша прѣнїи, ѿ гдѣу ѡуслѣша ѿхъ: * ѿ ѡ всѣхъ скорбѣи ѿхъ, ѿзбѣви ѿхъ.⁸

Чтѣо вѣсъ возимѣмъ, ѿ! стрѣготерпцы преслѣвнїи; * вѣи во нечестївѣхъ словокарствїа низложїте, * ѿ ѿдолѣнїемъ гдѣвѣтельство ѡустѣвнѣте: * свѣтѣа бѣговѣдѣнїа ѡблѣстѣвѣюще * ѿ тѣмѣ ѿзбѣчѣства просвѣщѣюще: * страдѣльцы ѡ ѿстинѣ доблѣнїшїи * ѿ вѣннїи хрїтѣа бѣга вѣрнѣнїшїи, * молїтеса кѣ бѣу * во ѣже сохрѣнїтїса душѣмъ нашимъ.

Стїхъ: Многїи скѣрбїи правѣднѣмъ, * ѿ ѡ всѣхъ ѿхъ ѿзбѣвнѣтѣ ѡ гдѣу.⁹

Чтѣо вѣмъ возггглемъ, ѿ! ѡрѣжнїцы всечѣтнїи; * вѣи во добротѣю страдѣнїи мїрѣ просїѣстѣ, * ѿ вѣшнааго ѿерлїма гдѣждѣнѣ вѣстѣ: * ѡ вѣка сѣвѣмъ сожнѣтельствѣюще * ѿ блѣгѣ ѡкомъ члѣвѣчѣскимъ незрнѣмѣхъ наслаждѣющѣса: * рабнѣ добрїи ѿ блѣзїи, * всѣкѣю тѣготѣ понѣснїи,¹⁰ * молїтеса ко хрїтѣу * во ѣже помнѣлѣтїса душѣмъ нашимъ.

Гласъ, гласъ дѣ:

⁷* ср. Кол. 1,24. Мої (произвольнїи) превод на цѣла по тексту Синодалног превода на србски (што недостаѣе Хрїстовим патѣама), а у цѣла. тексту: лншѣнїе скорбѣи хрїтѣвѣхъ.

⁸* Пс. 33,18.

⁹* Пс. 33,20.

¹⁰* ср. Мт. 20,12.

Прїндїте, ѿ! мѣннїколїбцы, * полкѡ бѣовѣнчанный днѣсь їѡвльшнхсѡ
 мѡчєннїкѡ восхвѡлнмѡ, * заколенїе непорочноє ѡ хрїстѣ сердечнѡ
 пожрєнное, * вѡннєтѡ бѣонзєбрѡнное ѡ всєчїтнѡе: * сїѣеннѡю пѡмѡтѡ ѡхѡ
 бѣлгочїннѡ совершѡюще, * со оумнленїемѡ кѡ нїмѡ возопїимѡ: * ѿ!
 мѡчєннїцы прєслѡвнїн, * дєрзѡстѡ безбѡжныхѡ сокрѡшїте, * ѡ всѡ
 бѣлгочїтнїкѡ ѡ всѡкагѡ ѡбєтѡвѡнїѡ, * мѡтѡвѡмн вѡшнмн, ѡзѡбѡкнєте.

И нынѣ, бѣорѡченѡ, глѡсѡ тѡѡже:

Прїзрї на молєнїѡ твоѡхѡ рѡбѡ, всєнепорочноѡ, * оумтѡлѡющн
 лїѡтѡѡ на нѡ вѡстѡнїѡ, * всѡкїѡ скѡрєвн нѡсѡ ѡзмѣнѡющн: * тѡ
 бѡ єдїнѡ, тѡвѣрдѡе ѡ ѡзѡвѣстнѡе оумтѡвѣрждєнїе ѡмѡмѡ: * ѡ тѡвѡ
 прєдстѡтєлѡвєтѡ стѡжѡхѡмѡ, * дѡ не постыдїмѡсѡ, вѡлѡцє, тѡ
 прїзѡвѡющїн, * потѡцнїѡ на оумѡленїе, * тѡбѣ вѣрнѡ вѡпїѡющнхѡ: *
 рѡдѡшїсѡ, вѡлѡцє, * всѣхѡ пѡмѡцє, рѡдѡстє ѡ покрѡвє, * ѡ сїєнїе дѡшнѡ
 нѡшнхѡ.

**На блѡгѡенїн хлѡбѡвѡхѡ:
 трѡпѡрѡ сѡтѡхѡхѡ, глѡсѡ дѡ:**

**На блѡгѡснѡлѡвѡ хлѡбѡвѡ:
 трѡпѡрѡ свєтнхѡ, глѡсѡ 4:*11**

Иѡче всѣхѡ мїрскнхѡ красѡтѡхѡ
 * вѡзлѡубнїкѡ красѡтѡхѡ
 слѡвѡ бѣжїѡ, * сѡтѡ мѣннїчє
 мѡврїкїє: * посѣченїе сїнѡ тѡвѡегѡ ѡ
 фѡтїнѡ зрѣлѡз ѣсн, * ѡ седмїдєсѡтн
 своѡхѡ вѡннѡвѡхѡ * вѣрѡю вѡ хрїстѡ
 оумкрѣплѡлѡз ѣсн: * сѡ нїмн тѡжѡкѡѡ
 мѡчєнїѡ пѡдѣмѡлѡ, * вѣнцѣмѡхѡ
 мѣннїчєствѡ оумкрѡснлѡ ѣсн. *
 тѡѡмѡжє, мѡлн хрїстѡ бѣѡ * сїєтнїѡ
 дѡшѡмѡхѡ нѡшнмѡхѡ. **[Дѡвѡждѡ.]**

Изнѡд свнхѡ свєтскнхѡ красѡтѡ *
 зѡвѡлєвшн красѡтѡу слѡвѡ
 Бѡжнїє, * свєтн мѡчєннїчє
 мѡврїкїє; * посѣчєнїє сн сннѡ
 тѡвѡгѡ фѡтннѡ глѡдѡѡ, * ѡ
 седѡмдєсєт своѡхѡ вѡжннїкѡ *
 вєрѡм сн у хрїстѡ крєпнѡ; *
 тѡшѡкѡ мѡчєнїѡ сѡ ѡннѡ
 пѡднѡсєћ(н), * вєнцѡм сн сє
 мѡчєннїштѡвѡ укрѡснѡ. * Стѡгѡ,
 мѡлн хрїстѡ бѡгѡ * дѡ спѡсн
 дѡшѡ нѡшє. **[Дѡвѡ пѡтѡ.]**

И бѡцѡ дѡвѡ: [ѣднѡждѡ.]

^{11*} прєрѡдѡ ѡ дѡпѡнѡ (14. фєбр. 2026. г.) трѡпѡрѡ кѡї є мѡртѡ 2023. г. нѡ сѡврємєнѡм српскѡм
 јєзїкѡ сѡстѡवलѡ сєстрѡ вєснѡ бнѡрѡц.

НА УТРЕНИ.

На БѢЗЪ, ГДѢ:

Тропáрь Ѡбщій, гласъ а́:

Болезньми сѣвѣхъ, * ѡмнже ѡ тебе пострадаша, * оумолѣхъ бѣди,
Гдѣи, * ѡ всѣмъ нашимъ болезнямъ ѡщеплѣи, * члѣвѣколѣбче, молимъса.

Гласъ, тропáрь сѣвѣхъ, гласъ д́:

Паче всѣхъ мѣрикихъ красотъ: [Дважды.]

И нынѣ, бѣорѣченъ, гласъ тойже:

Ѡже ѡ вѣка оутраенное, * ѡ аггломъ невѣдомое танство, * тобою,
Бѣе, сщымъ на землѣ гависа бѣзъ, * въ неслѣтномъ соединѣнїи
воплощаемъ, * ѡ крѣтѣ волею насъ ради воспрїимъ: * ѡмже воскресѣхъ
первозданнаго, * спсе ѡ смертн души наша.

По а́-мъ стѣхословїи: сѣдаленъ, гласъ а́.

По: А́иъ аггльскїй:

Вѣнство еже на землѣ возненавидѣше * ѡ болезнн ѡ нѣжднѣю
Смерть претерпѣше: * на нѣсѣхъ гласъ возжелѣсте, * ѡже ѡ гдѣ ѡ
воспрїасте, * Ѡ! превлѣннїи мѣченицы. * тѣмже, днѣсь всесѣдѣю вашѣ
пáмáть прáзднѣюще, * блгодарѣнїе хрѣтѣ приносимъ. [Дважды.]

Гласъ, ѡ нынѣ, бѣорѣченъ, гласъ тойже:

Мтеръ тѣ бжїю ѡ дѣл молимъ всѣмъ воистиннѣ, * въ щедрѣтѣ твоѣ
Вопїемъ, * любѣвїю прибѣгающе къ твоѣй блгости: * тѣ бо
ѡ мамы грѣшнїи заступницѣ, * ѡ тебе стáжáхомъ въ напáстѣхъ спсѣнїе, *
сдѣнѣ прѣчѣдѣю.

По б́-мъ стѣхословїи: сѣдаленъ, гласъ д́.

По: Іа́внѣса сѣн днѣсь:

Течѣнїе житѣйское блгополчнѣ совершнѣше, * мѣчїтелá
Слѣстївагѣ всѣмъ крѣпѣсть низложнѣте, * ѡ ѡ рѣкнѣ вседержїтелá
вѣнцѣ прїасте: * Ѡ! всесѣтнїи мѣченицы, * наши ко гдѣ прїеннїи
млѣтѣннїцы * ѡ градѣннѣхъ блгъ сопрнчáстннїцы. [Дважды.]

СЛАВА, ѿ НЫНѢ, БГОРЧЕНЪ, ГЛАЕЪ ТЮЖЕ:

ГЛОВО ОЧЕЕ, ХРѢТА БГА НАШЕГО, * ѿ ТЕБЕ ВОПЛОТИВШАГОСА ПОЗНАХОМЪ,
БЦЕ ДВО, * ЕДИНА ЧТАА, ЕДИНА БЛГВЕННАА: * ТЕМЪ, НЕПРЕСТАНИО ТЛ
ВОСПѢВЮЩЕ, ВЕЛЧАЕМЪ.

ПОЛЪЕЛѢЙ. ВЕЛЧАНИЕ:

ВЕЛЧАЕМЪ ТЛ, * МЧНИЧЕ СТЫЙ МАУРИКІЕ, * СЪ [ФΩΤΙΝΟМЪ, ΔΕΘΩΡΟМЪ
ѿ ФІЛІΠΠΟМЪ ѿ] ПРОЧИМИ: * ѿ ЧТЕМЪ ЧТНАА СТРАДАНІА ВАША, * ГЛЖЕ
ЗА ХРѢТА ПРЕТЕРПѢЛИ ЕСТЕ.

ΨАЛОМЪ ѿЗБРАННЫЙ:

[Дѣкз ѿ-й] БГЪ НАМЪ ПРИБѢЖИЦЕ ѿ СИЛА.*¹² [Дѣкз ѿ-й] ПОМОЩНИКЪ ВЪ СКОРБЕХЪ
ѿВРЕТШИХЪ НЫ СЛѢДЪ.*¹³ [ѿ] СЕГѢ РАДИ НЕ ѿВѢОИМЕСА, ВНЕГДА СМЪЩАЕТСА
ЗЕМЛЪ.*¹⁴ [ѿ] БЖЕ, КТО ѿПОДОБИТСА ТЕБѢ: ДА НЕ ПРЕМОЛЧИШИ, НИЖЕ
ѿКРОТИШИ БЖЕ.*¹⁵ [ѿ] ГЛЖЕ СЕ ВРАЗѢ ТВОЕ ВОЗШѢМѢША, ѿ НЕАВІДАЩІИ ТЛ
ВОЗДВИГОША ГЛАВЪ.*¹⁶ [ѿ] НА ЛЮДИ ТВОѢ ЛУКАВНОВАША ВОЛЕЮ, ѿ СОВѢЩАША НА
СТЫА ТВОѢ.*¹⁷ [ѿ] ПОЛОЖИША ТРЪПІА РАВѢВЪ ТВОИХЪ БРАШНО ПТИЦАМЪ
НЕБЕСНЫМЪ.*¹⁸ [ѿ] ПЛѢТИ ПРПЕНУХЪ ТВОИХЪ СВѢРѢМЪ ЗЕМНЫМЪ.*¹⁹ [ѿ]
ПРОЛІАША КРОВЬ ѿХЪ ГЛЖЕ ВОДЪ.*²⁰ [ѿ] ГЛЖЕ ТЕБЕ РАДИ ѿМЕРЩВЛЪЕМИ ЕСМЫ
ВЕСЬ ДЕНЬ.*²¹ [ѿ] ВМѢНИХОМЕСА ГЛЖЕ ѿВЦЫ ЗАКОЛЕНІА.*²² [ѿ] ПОЛОЖИЛЪ ЕСИ НАСЪ
ВЪ ПРІТЧЪ ВО ГЛЗЫЦЕХЪ.*²³ [ѿ] ѿ ВЫХЪ ГЛЗКЕНЪ ВЕСЬ ДЕНЬ.*²⁴ [ѿ] РАЗЖЕГЛЪ ЕСИ
НЫ, ГЛЖЕ РАЗЖИЗАЕТСА СРЕБРѢ.*²⁵ [ѿ] ПРОИДОХОМЪ СКВОЗѢ ѿГНЬ ѿ ВОДЪ, ѿ
ѿЗВЕЛЪ ЕСИ НАСЪ ВЪ ПОКОЙ.*²⁶ [ѿ] ВЕСЕЛИТЕСА ѿ ГЛЖЕ, ѿ РАДЪИТЕСА ПРВНИИ.*²⁷ [ѿ]

¹²* Пс. 45,2а.

¹³* Пс. 45,2б.

¹⁴* Пс. 45,3а.

¹⁵* Пс. 82,2.

¹⁶* Пс. 82,3.

¹⁷* Пс. 82,4.

¹⁸* Пс. 78,2б.

¹⁹* Пс. 78,2в.

²⁰* Пс. 78,3а.

²¹* Пс. 43,23а.

²²* Пс. 43,23б.

²³* Пс. 43,15а.

²⁴* Пс. 72,14а.

²⁵* Пс. 65,10б.

²⁶* Пс. 65,12б.

ѦѦКѦ ГДѢ ВЪ РОДѢ ПРѢВНУХЪ:^{*28} [к] **И** НАСЛѢДИЕ^{*29} ИХЪ ВЪ ВѢКЪ БѢДЕТЪ.^{*30} [а]
ВОЗЗВАША ПРѢВНІИ, ἢ ГДѢ ОУСЛЫША ИХЪ.^{*31} [к] **СВѢТЪ** ВОЗЕІА ПРѢВНИКУ, ἢ
 ПРАВЫМЪ СРЦЕМЪ ВЕСЕЛІЕ.^{*32} [а] **ВЪ** ПАМАТЬ ВѢЧНЮ БѢДЕТЪ ПРѢВНИКЪ.^{*33} [к]
СѢТЫМЪ, ИЖЕ СѢТЬ НА ЗЕМЛѢ СГѢ, ОУДИВѢ ГДѢ ВСѢ ХОТѢНІА СВОѢ ВЪ НІХЪ.^{*34}
 [а] **ДИВЕНЪ** БГЪ ВО СѢТЫХЪ СВОИХЪ.^{*35} [к] **ПРѢВНИКЪ**, ѦКѦ ФІНІѢХЪ, ПРОЦѢПѢТЪ:
 ѦКѦ КЕДРЪ, ИЖЕ ВЪ ЛІВАНѢ, ОУМНОЖИТЕА.^{*36} [а] **ВОЗВЕСЕЛИТЕА** ПРѢВНИКЪ Ѡ ГДѢ,
 ἢ ОУПОВАЕТЪ НА НЕГО.^{*37} [к] **И** ПОХВАЛАТЕА ВСѢ ПРАВІИ СРЦЕМЪ.^{*38}

[а] **СЛАВА**, [к] **И** **НЫНѢ**:

ѦЛЛНДІА, ἄλληλδία, ἄλληλδία: СЛАВА ТЕБѢ, БЖЕ. [Трѣжды.]

По полѹелѣн: сѢДАЛЕНЪ, ГЛАСЪ Д.

ПѠ: ВОЗНЕСЫИЕА НА КРѢТЪ:

РѠНИИ ХРѢТѠВЫ НЕПОВѢДИМІИ, * ПОВѢДИТЕЛІЕ НА ВРАГИ ДОБЛІИ, *
 КЧДОДѢДНІИ МНОГИИ МІРѢ ВОЗЕІАВШІИ: * ПРИЕНѠ ВОСХВАЛАЕМЪ ВАСЪ
 ВѢРОЮ ἢ ЛЮБѠВІЮ, * КЪ ЧТНЫМЪ МОЩЕМЪ ВАШЫМЪ ПРИЧЕКАЮЩЕ * ἢ
 БГОПРІАЧНЫХЪ МЛТВЪ ВАШИХЪ ПРОСѢЩЕ. [Дважды.]

СЛАВА, ἢ **НЫНѢ**, БГОРЧЕНЪ, ГЛАСЪ ТОИЖЕ:

СТѢНѢ НЕПОВѢДИМАѢ НАМЪ ХРѢТІАНѠМЪ СІИ, БЦЕ ДѢО: * КЪ ТЕБѢ БО
 ПРИЧЕКАЮЩЕ НЕВРЕДИМІИ ПРЕБЫВАЕМЪ, * ἢ ПАКИ СОГРЕШАЮЩЕ ИМАМЫ
 ЧѢ МЛТВЕННИЦѢ. * ЧѢМЪ, БЛГОДАРАЩЕ ВОПІЕМЪ ЧИ: * РАДУИЕА, БЛГЧНАѢ, *
 ГДѢ СЪ ТѠБОЮ.

Степенна: Ѧ-И ἄντιφώνηζ **Д-ГѠ** ГЛАС.

27* Пс. 31,11а.

28* Пс. 13,5б.

29* или: ДОСТОѦНІЕ.

30* Пс. 36,18б.

31* Пс. 33,18а.

32* Пс. 96,11а.

33* Пс. 111,6.

34* Пс. 15,3.

35* Пс. 67,36а.

36* Пс. 91,13.

37* Пс. 63,11а.

38* Пс. 63,11б.

Прокіменѣ, гласѣ д̑:

Возвѣаша прѣвнїи, * и гдѣ оуслыша ѿхъ.*³⁹

Стїхъ: Мнѡги икѡрени прѣвѣднымѣ, * и ѿ вѣѣхъ ѿхъ и звѣкнѣтѣ ѿ гдѣ.*⁴⁰

Всѣкое дыханїе:

Вѣлїе ѿ матѣа, зачало ѿс
[глава 1, 51-кѣ].

Јеванђеље по Матеју, зач. 36
[гл. 10, 16-22].

Рече гдѣ своимѣ оученикомѣ: [1, 51]
Сѣ ѿзѣ посылаю васѣ ѿкъ
ѡвцы пострѣѣ волкѡвѣ:
вѣднѣте оубѡ мѡдри ѿкъ смїѡ, и
цѣлн ѿкъ голубїе. [3] Внемлїте же ѿ
члѣвѣкѣ: предадѣтѣ во вѣ на сонмы, и
на собѡрнїахъ ѿхъ бїѡтѣ васѣ. [iii] И
предѣ владѣкн же и царн вѣдени
вѣдетѣ менѣ радн, во свндѣтельствѡ
ѿмѣ и ѿзѣкомѣ. [4] Вѣгда же
предѡтѣ вѣ, не пѣцѣтѣсѡ, какѡ илн
чтѡ возгѡлѡете: дѡстѣ бо сѡ вамѣ вѣ
тѡи чѡсѣ чтѡ возгѡлѡете. [5] Не вѣ
во вѣдетѣ гѡлѡюцїи, но дѡхъ ѡцѡ
вашегѡ гѡлѡѡн вѣ васѣ. [6] Предѡстѣ
же братѣ брата на смѣртѣ, и ѡтѣцѣ
чѡдо: и вѡстѡнѡтѣ чѡда на роднѣтелн,
и оубїѡтѣ ѿхъ. [7] И вѣдетѣ
ненавїднн вѣѣмн ѿмене моегѡ радн.
прѣтерпѣвнїи же до концѡ, тѡи спїсѣнѣ
вѣдетѣ.

Рече Господ своїм
ученицима: [10, 16] Ето, ја вас
шаѣм као овце међу
вукове. Будите, дакле, мудри као
змије и безазлени као голубови!
[17] А чувајте се од људи: јер ће вас
предати судовима, и по
синагогама своїм туђи ће вас. [18]
И пред старјешине и царе
изводиће вас мене ради за
свједочанство ѿима и
незнабошцима. [19] А кад вас
предаду, не брините се како ћете
или шта ћете говорити; јер ће
вам се у онај час дати шта ћете
казати. [20] Јер нећете ви
говорити, него ће Дух Оца
вашега говорити из вас. [21] А
предаће брат брата на смрт и
отац сина; и устаће дјеца на
родитеље и побиће их. [22] И сви
ће вас мрзити због имена мога;
али који претрпи до краја тај ће
се спасти.

³⁹* Пс. 33, 18а.

⁴⁰* Пс. 33, 20.

ТѢЖЕ, ΨΑΛΟΜЪ Н-Н:

Помилѡи мѡ, бжѡ, по велицѣи млти твоѡи:

ГЛАВА: Млтвами сѣтыхъ мѡченикѡ, млтвѡе, * ѡчисти множество согрѣшеніи нашихъ.

И НЫНѢ: Млтвами бѣды, млтвѡе, * ѡчисти множество согрѣшеніи нашихъ.

СѢТІХЪ: Помилѡи мѡ, бжѡ, по велицѣи млти твоѡи, * и по множествѣ щедрѡтѡ твоѡихъ, * ѡчисти беззаконіе моѡ.*⁴¹

СѢТІХѢРА, ГЛѢСЪ 5:

Прїидїте днѡсь, ѿ! празднолюбїи, * ѡ пѡмѡти мѡчнїковѡ
 Апамїискїхъ: * маυρικїа, φωτινα и седмїдесѡти вѡнновѡ съ нїми,
 * гдѡи возрѡдемѡ и велеглѡснѡ копоѡмъ: * дѡблѡсть страдѡльцевѡ
 хрїтовѡхъ восхваляюще, * лѡстѡ бо їдѡльскѡю погубїша * и хрїтѡ на
 трїзницѡ їснѡ исповѣдѡша. * тѣмъ, ѿ! вѣнценѡсцы многоболѣзненнїи
 и достохвѡльнїи, * не престѡйте молѡщѡсѡ ѡ дѡшѡхъ нашихъ.

Ванѡнѡ мѡчнїковѡ, глѡсѡ и, ѡгѡже краегранѡсїе:

Маυρικїа, φωτινα и дрѡжїнѡ поѡмъ.

[Сѡставленїе: Зрѡтѡво.]

ПѢСНЬ Ѧ. Ірмѡсѡ:

Вѡдѡ прошѡдѡ їакѡ сѡшѡ, * и ѡгѡпетскагѡ слѡ и зѡбѣжѡвѡ, *
 їльѡтаннїхъ копїѡше: * и зѡбѡвїтелю и бгѡ нашѡмѡ поїмъ.

Прїпѣвѡ: Мѡченицы сѣїи, * молїте бгѡ ѡ насъ.

Мѡченицы ѡ апамїн славнїи, * хрїтѡ бгѡ ѡ насъ молїте: * да
 прѡстїтѡ множество грѣхѡ нашихъ, * їакѡ да съ радѡстїю вѡше
 торжѡствѡ прѡславнїмъ.

Игнцы непорѡчнїи, живѡмѡ и їстинномѡ бгѡ пожрѡннїи, * вѡ
 бездѡшнымъ богѡмъ чѡсти принѡстї не хотѣсте, * но хрїтѡ ѡдїнагѡ
 бгѡ неболѣзненнѡ исповѣдѡсте.

⁴¹* Пс. 50,3.

Рашныхъ мѣтвѣхъ свѣтлостїю * сѣща наша оубылаа просвѣтитѣ, * ѿ!
Мѣченицы вседоблїи, * и безбожіе богомѣрзкое ѿ странѣхъ нашихъ
 ѿженїте. **Бѣорченѣ:**

Зачалà сѣи ѿ чѣтыхъ кровей твоихъ бѣа слова, дѣо всепѣтаа, * и
 того паче слова необычноу породилà сѣи: * сегѡ радн, поѣмѣ тà
 ѣакѡ истиннѡ бѣѡ, * ѿ! мѣи приснодѣственаа.

Пѣснь ѿ. Ірмосѣ:

Ты сѣи оутверженїе притекающихъ къ тебѣ, гдїи, * ты сѣи свѣтѣхъ
 ѡмраченыхъ, * и поѣтѣ тà дѡхъ мой.

Распѣта на дрѣвѣ и воскресша ѿ мертвыхъ, хрїта гдѣа, * оустѣи
 сѣиными исповѣдаша страдалицы предѣ мѣчїтелемѣ, * страданїе
 терпѣливодошнѣ воспрїемлюще.

Идѡшамѣ пожрѣти ѣвѣ ѿвергоша * и за хрїта дѡшы своѡ положїша,
 страдалицы, * на страсть себѣ волею предающе.

Конецъ чѣтнѣи во страданїихъ своихъ прїаша * и содѣзъ земныхъ
 разрѣшїшася, * иже съ бжїтвеннымъ манрїкїемъ вкѡпѣ
 пострадаша. **Бѣорченѣ:**

Ѿсквернѣна мà сѣща стрѣтѣмнїи многими, * ѡмыи росѡю мѣтвѣхъ
 твоихъ, влчце: * и сподоби мà, чїстымъ помысломѣ, * пѣти
 твоє ржїтвѡ.

Сѣдаленѣ, глѣсѣ ѡ.

Пѡ: Скорѡ предварї:

Идѡскїа полкнї низложїша, стрѣтѡтерпцы, * сїлою хрїтовою
 вѡсрѣженїи: * въ мѣкахъ лютыхъ оумроша, * но, ко исхѡдѡ
 безсмертномѡ радѡющеа пренѡша: * сегѡ радн, ѡ насѣ хрїта бѣа
 оумолаютѣ * и прегрѣшенїи ѡставленїе намѣ испрошаютѣ. **[Дѡжды.]**

Глѣва, и нынѣ, бѣорченѣ, глѣсѣ тѡйже:

РѠЖДШЮ ТѠ БѢА БЕЗГРѢШНАГО * ꙗ ГРѢХѢ МІРА ВЗЕМШАГО, * ѠЗЪ
ГРѢХОЛЮБИВЫЙ, МОЛЮ ТѠ, ПРЕЧѢЛА: * МНОГОГРѢШНЮ ДУШУ МОЮ
ОУЩЕДРИ * ꙗ ВСѠ ГРѢХѢ МОѠ ѠЧІСТИ, * ТЫ БО СЕИ ГРѢШНЫМЪ ѠЧИЩЕНІЕ *
ꙗ ВѢРНЫМЪ СПСЕЕНІЕ.

ПѢСНЬ Д. ІРМОСЪ:

ОУСЛЫШАХЪ, ГДІ, СМОТРЕНІА ТВОЕГО ТѠНСТВО, * РАЗУМѢХЪ ДѢЛА ТВОѠ
* ꙗ ПРОСЛАВИХЪ ТВОЕ БЖІТВО.

ДАМАНТА ТВЕРДЕЙШІИ ꙗ САФІРА СВѢТЛЕЙШІИ * ІАВІСТЕСѠ, Ѡ!
МЪЧЕНИЦЫ, БОЛЕЗНЕЙ ТЕРПЕНІЕМЪ * ꙗ ТВЕРДЫХЪ ПѠДВИГЪ
ПОКАЗАНІЕМЪ.

ФΩΤΙΝА ЮНѢЙШАГО ДОБЛЕСТЬ * ꙗ МАУРІКІА МЪДРЕЙШАГО БЛГОГОВѢНІЕ
ПОХВАЛИМЪ, * ТЫ БО ДЕРЗНОВЕНІЕ Ѡ ГДѢ ПРИЕМШЕ, * ВСѠКЮ БОѠЗНЬ
СМѢРТИ ПРЕЗРЕША.

ѠРЕЦІЕСѠ ГДА НЕ ХОТѢТЕ * НИ ІДОЛѠМЪ БЕЗДУШНЫМЪ ПОЖРЕТИ, Ѡ!
БГОМЪДРИН, * БОЛЕЗНЫМИ ꙗ МЪКАМИ ИСТАЗЪЕМИ. **БГОРЧЕНЪ:**

ІДЕКИМИ НАПѢТЬМИ ѠБСТОИМЪ, * ВЪ ПОМОЦЬ ТѠ ПРИЗЫВАЮ, ДѢО
АПРЕНЕПОРОЧНАѠ: * ПОТЦІЕСѠ СПСТІ МА, * ІАЖЕ СПСА ВСѢХЪ РОЖДАША.

ПѢСНЬ Е. ІРМОСЪ:

ОУТРЕНЮЮЩЕ, КОПИЕМЪ ТИ: * ГДІ, СПСИ НАС: * ТЫ БО СЕИ БГЪ НАШЪ, *
РАЗВѢ БО ТЕБѢ ИНОГО НЕ ВѢМЫ.

ТВЕРДОСТЬ ПРЕЛЕСТИ НИЗЛОЖИТЕ, * Ѡ! СТѢПОТЕРПЦЫ ВСЕХВАЛЬНИИ, * ꙗ
ДЕРЗОСТЬ БГОПРОТИВНЫХЪ СОКРУШИТЕ.

ИЗЪШІВШЕ ПРЕЛЕСТИ ГЛБИНѢ КРОВЕИ ВАШИХЪ ТЕЧЕНЬМИ, * Ѡ!
МЪЧЕНИЦЫ ПРИСНОБЛЖЕННИИ, * ВСѠКЮ ДУШУ БГОЖАДНЮ ВОДОЮ
БГОВѢДЕНІА НАПОЙТЕ.

НА ЛѠЖАХЪ СВОИХЪ КОИСТИННѢ ВОЗРАДОВАТЕСѠ * ꙗ КО СЛАВѢ СѢБѢХЪ
ВОСХВАЛАСТЕСѠ,⁴² * БЖІТВЕННОЕ ВОЗДАРИЕ ВОСПРИЕМЛЮЩЕ, * Ѡ!
ПОДВИЖНИЦЫ МЪДОПРІАТНИИ. **БГОРЧЕНЪ:**

⁴²* ср. Пс. 149,5.

Кондакъ ѣнъ, гласъ ѣ.

По: Козеранной КоевѠдѣ:

Славнога мѣника и
 Страдальца, * сына своего
 Фотина и седмидесати
 вѠнновъ * на страданіе за хрѣта
 привѣдшаго, * страшнаа кесарска
 мѣчєніа не оустрашиша: * тѣмъ же
 сохранѣно бысть тѣло твоѣ, мѣниче
 маурікїе, * ѿ нападєній безбожныхъ
 сохрани души наша. **Икосъ:**

Кондак други, глас 8.

Подобан: Теби, Војвоткињи ...*⁴³

Тебе, славног мученика и
 Страдалника, * који сина
 свог Фотина и седамдесет
 војника * на страдање за Христа
 поведе, * страшна ћесарева
 мучєња не уплашише; * и зато
 би сачувано тело твоје,
 мучениче Маврикије, * од
 насртаја безбожних сачувај
 душе наше. **Икос:**

Прїидїте днєсь, ѿ! бѣгоѣтївїн, пѣснь хвалєвнѣю принесѣмъ во
 Страдальцѣхъ славномѣ маурікїю: съ нїмже похвалїмъ и фѠтина,
 деѠдѠра и фїліппа, и вєсь сѠнмъ седмидесаточїслєнный,
 дѠблєстєвєнный и непѠвѣдїмый: по достоѠнїю страданїа ѣхъ чтѣще
 и снцєвѣа ѣмъ копїюще:

Радѣшїтєса, нѣнагѠ црѣ вѠнни прєдѠблїн:

радѣшїтєса, мѣчєніа вєліа и рѣны смєртныа прєтєрпѣвшїн.

радѣшїтєса, Ѡрѣжїемъ вѣры дємѠнскїа полкї непѠвѣдївшїн:

радѣшїтєса, прєлєсть їдѠлоєдѣжєніа ѡблїчївшїн.

радѣшїтєса, їзѣчыєскагѠ царѣ ласкѣнїа прєзрѣвшїн:

радѣшїтєса, славу вѣжїю и їстинѣ прєдъ їзѣкїи испѠвѣдавшїн.

радѣшїтєса, со мѣническїми лїкї нїнѣ торжєствѣющїн:

радѣшїтєса, со ѡггѣльскїми вѠн нїнѣ лїкѣющїн.

[ДїѠдїе:]

Радѣшїтєса, ѿ нападєній безбожныхъ души наша хранѣщїн.

^{43*} прєрада (19. фебр. 2026. г.) кондака који је марта 2023. г. на савременом српском језику саставила сестра Весна Биорац.

Сѹнажарь.

Миџа феврдарија, вк љкв-й дѣнь.

Памать стѣхъ мѹченикѹ:
маврикіа, сына ѣгѹ фотина,
и седмидесати вѹннѹвѹ сѹ нѣми,
иже ѿ апамин сѹрийскѣа.*44

Стѣхѹ:

[Маврикію:]

Маврикіа ѿбнажиша и медомѹ
помазаша,
пчѣлы же сѣи медѹ сладкимѹ вк инѣдѹ
вмѣниша.

[Седмидесатимѹ:]

Имѣа седмидесатихѹ [на землѣ]
спѹборникѹвѹ,
маврикіе [кѹ нѣси] полѹчи
спѹтешѣстѹвенники.*45

 Сѣи бѣше сѹ нѣми во дни
мажѣмианѹвѹ: и дѹщѹ же
ѣмѹ ѿ апаминскагѹ града,
ѿклеветани бѣша стѣи, и
предѣавше, хрѣтѣаны себѣ
нарекѹша. ѿаша же имѹ пѹбѹ, и
вк темнищѹхѹ затворѣни бѣша, и по
трѣхѹ днѣхѹ приведѣни бѣша, и
вопрошѣни. и ѣкѹ непреклѹнни
прѣбѣша, бѣѣни бѣша вельми, и во
ѹгнь вѣржени: тѣже по дрѣвѣсѣхѹ
повѣшени бѣша, и ребра ихѹ

Синаксар.

Месеца феврѹара, ѹ 22. дан.

Спомен светих мѹченика:
Маврикија, сина његовог Фотина,
и седмидесет војника с њима,
који сѹ од Апамеје Сиријске.

Стихови:

[Маврикију:]

Маврикија обнажише и медом
намазаше,
а пчеле овај мед сладким за јело
сматраше.

[Седмидесеторици:]

Имајућ(и) седмидесет [на земљи]
сабораца,
Маврикије [ка небесима] доби
сапутнике.

 ви свети [беху војници и]
живљаху у дане [Римског
цара] Максимијана, и кад
је он излазио из
Апамејског града, беху
оклеветани, и ставши [пред њега]
називаху себе хришћанима, те им
скинуше [војничке] појас(ев)е и у
тамницу их затворише, а после
три дана беху изведени и
испитани. И како непоколебиви
осташе, бијени беху веома, и у
огањ бачени, потом беху обешени
на дрво, и ребра им стругаху.

^{44*} текст из „Пролога“, Москва 1895-1897. г., стр. 400.

^{45*} мој слободни превод и прерада стихова из текста на енглеском (превод са грчког) са блога [„ORTHODOX CHRISTIANITY THEN AND NOW“](http://ORTHODOX CHRISTIANITY THEN AND NOW).

строгáша. мыслѣцѹ же маѣміанѹ
множайшыа екорен нанесѣти сѣомѹ
маврикію, фωτιна сына егѡ повелѣ
повелѣ. ꙗ елма видѣ ꙗхъ
незклоннѹю вѣрѹ соблюдающихъ, посла
ꙗхъ въ нѣкое мѣсто дѣрѣвное,
лежащо средѣ двѡхъ рекѹ ꙗ езера,
пóлно еѹщо ѡсѣ ꙗ ѡбадѡвѣ, ꙗ
комарѡвѣ, ꙗ шершней. дошедше же
сдѣгѣ до мѣста, ѡбнажиша ꙗхъ, ꙗ
свазаша, ꙗ мѣдомъ помазаша: паче
же, вегда баше таковома времени
прилежаніе, ꙗ блженнаго фωτιна
чѣло предъ лицемъ ѡтца егѡ
маврикіа вѣргше, ѡндѡша. блженнѣи
же ꙗ доблѣн сѣн, деелтъ днѣи сѣ
ноцмѣ, нестерпимѹю сѣю мѣкѹ ꙗ
страсть терпѣвше, ꙗ бѣѹ
помолѣвшесѣ, сѣ миромъ скончашасѣ.

Мислеѣи Максимијан да ѣе веѹу
жалост нанети светом Маврикију,
заповеди да посеку сина ѣеговог
Фотина. И пошто виде да веру
непоколебиву држе, посла их у
неко шумовито место, које лежи
измеѹу две реке и језера, пуно оса
и обада, комараца и стршленова.
Дошавши на то место, слуге их
обнажише, свезаше и медом
намазаше, па још, [пошто им се
указа згодна прилика] и тело
блаженог Фотина пред оца
ѣеговог Маврикија бацише, па
отидоше. А ови блажени и
храбри, десет дана и ноѣи
трпѣаху ову неподносиву муку и
пачѹу, па се Богу помолише, и у
миру скончаше.

Пѣснь 3. Ирмосъ:

Ѡтроцы евреѣстѣи въ пѣци попраша пламень дерзновѣннѡ, * ꙗ на рѡсѹ
Ѡгнь преложѣша, копѣюце: * блгвѣнъ есѣ, гдѣи вѣе, во вѣки.

Рабѡтати беззаконнымъ, * хрѣта ѡрецисѣ повелѣвающимъ: *
закѡны бжтвенныа противоположите, * мѣченицы
доблественнѣи, томѹ взывающе: * блгвѣнъ есѣ, гдѣи вѣе, во вѣки.

Ѡумѣ ꙗмѹще къ вѣшнимъ вперѣющасѣ, * всѣ бжтвеннаѣ къ
сладоствѣ ꙗсполнаете, * мѣченицы бѣгомѹрѣи, бѣѹ копѣюце: *
блгвѣнъ есѣ, гдѣи вѣе, во вѣки.

Желáюще ѣвльшася на землѣ и плóть взѣмша, * любвѣ ѣгвò рáди
оуделà волѣзнемъ ѡдáсте, * мѹченицы доброповѣднѣи, томѹ
поюще: * блáженъ ѣси, гдѣи бже, во вѣки. **Пѣорченъ:**

Ѳстѹпѣвшя дрѣвле прáоца а́дама * и къ вѣѹ лóтѹ согрѣшѣвшя, *
хрѣта безсѣменнѹ зачѣнши и нетлѣннѹ порóждши, * исправлáеши
на пѹть спсѣнїа, пренепорóчнаа.

Пѣснь и. Ірмосъ:

Бедмерицею пѣць халдѣйскїй мѹчитель вѣоѹтѣивымъ неистовнѹ разжжѣ,
* сїлою же лѹчшею спсѣны сїа вѣдѣвъ, * творцѹ и избáвителью вопїаше:
* Ѹтроцы, блáвите, * цѣенницы, воспóйте, * людїе, превозносїте во вса
вѣки.

Исповѣдающе сїа всѣхъ хрѣта на сдѣнїи, * дóбрѣ подвижáстеся и къ
нѣси прѣстáвнстеся, * стрѣтоносцы вѣозáрнїи, воспѣвáюще: * людїе
хрѣта блáвите * и во вса вѣки превозносїте.

Немїлостивнѹ за хрѣта бїемн и во Ѹгнь вкѣржени, * созерцáнїемъ
вѣдѹщїа рáдости прѣднасыцáстеся, * стрѣтотѣрпцы бжѣтвеннїи,
вопїюще: * цѣенницы бга слáвите * и во вса вѣки превозносїте.

Ѹмерщвлѣнїа стрáшнагѹ не оубоáвшеся, * въ мѹкахъ
разнобразныхъ блжѣннѹю кончїнѹ прїасте, * всеповѣднѣи
мѹченицы, поюще: * ѣзыцы гда восхвалїте * и во вса вѣки
превозносїте. **Пѣорченъ:**

Розстáви оумерщвлѣннѹю дѹшѹ мою, всенепорóчнаа, * и исцѣлї ма
ѡ рáнъ грѣхóвныхъ и стрѣтѣй: * молáци нзъ оутрóбы твоеа
воплóщшася, сїа хрѣта: * ѣгоже цѣенницы блáвѣтъ * и людїе во вса
вѣки превозносáтъ.

Пѣснь д. Ірмосъ:

Оустрашїса всáкъ слѹхъ неизречѣнна бжїа снзхождѣнїа, * ѣкѹ
вѣшнїй вóлею снїде дáже и до плóти, * ѡ дѣйческagѹ чрѣва бѣвъ члѣтѣкъ.
* тѣмже пречїстѹю бѹѹ, вѣрнїи, величáемъ.

Прїидїте, ѿ! вѣговѣрїи, мѡщи мѣническїа цѣлѡмъ * ꙗ ѡсцѣенїе
 Падшамъ ꙗ тѣлесемъ почерпемъ, * сїса хрїта вѣгодарамъ ѡ вѣлїихъ
 ѿгѡ млтѣи.

Ѧгнасте прелестъ вѣрїю далече * ꙗ процвѣтѡсте ѡкѡ крїны
 прекрѣсныа, * вѣговѡнїа вѣтѣвеннагѡ црковѣ вїѡ исполнѡюще, *
 ѿ! седмїдесате, мѣченицы хрїтѡвы.

Ѧвѣльское сѣма вѣвно въ срѣцахъ вѡшнхъ * возростѣ ꙗ плѡдъ
 Многократный прїнесѣ, * во страданїи хрїтѡсѣ вѣсѣ оубѣнчѡ, * мы же
 ѡ пѡмѡти вѡшей свѣтлѡ торжестѡземъ.

Маурїкїа днѣсь, вѣрїи, ꙗ фѡтїна вѣспѣ, * деѡдѡра ꙗ фїлїппа, сѣ
 Прѡчнми страдальцы, * вѣрнѡ восхвалїмъ ꙗ оубѣжїмъ, * тѣхъ
 пѡдвїги воспѣвѡюще. **Гѡрѣенъ:**

Ѧмраченнѡ лютыми прѣстѡплѣнми, * ѡкааннѡ дѡшѡ моѡ, *
 Ѧпросвѣтїи, мѣти свѣта: * ꙗ вѣтѣвеннагѡ днѣ ѡвї ма прїчастника, *
 ѡкѡ да слѡблю тѡ, прѣстѡтѣльницѡ непѡстѣднѡ.

СѢТІЛЕНЪ.

Ѧкоже ѡлнца свѣтозѡрнаа, * лѡчїми вѡшнми вїѡ поднѣнѡ
 Ѧѡзарѡете, * ѿ! стрѣтонѡсцы прѣславнїи. * тѣмже, вѡшѡ пѡмѡтъ
 совершѡюще, * прѡсимъ ѡ вѣлїихъ вѣдѡ ѡзѡвѣнчїса нѡмъ.

Слѡва, ѡнъ:

Ѧкоже свѣтїла свѣтовїднаа, * свѣтлостїю сѣыхъ мїрѡ возїѡсте, *
 ѿ! стрѣтѡтѣрпцы прѣхвалїнїи. * тѣмже, прѣтѡлѡ зїждїтелѡвѡ
 прѣстѡѡще, * ѡ вѣхъ нѡсѣ прїлѣжнѡ молїтѣса.

Ѧ нынѣ, вѡрѣенъ:

Державнымъ тѡїмъ покрѡвомъ, прѣчїтаа, * нѡсѣ равѡвѡ тѡїхъ
 вѣсѣдѡ зашїцѡнїи * ꙗ ѡ навѣтѡ вѣрїихъ невѣднѡхъ сохрѡнѡнїи: * тѡ
 во ѣднѡ ѡмѡ прїлѣжнїце во ѡбѣтѡнїихъ.

На хвалітэх: стіхіры, на д, гласз а.

ПѠ: Всехвальныйн мученицы:

Всехвальныйн мученицы, * апамін сүрійскіа цвѣты прекраснін, * земномѹ царю добрѣ коннествовавшін, * но бѣсѡмз пожрѣти не хотѣвшін * и неповіннѡ за хрѣта пострадавшін: * томѹ прилѣжнѡ молітеса * спсѣна всѣмз почитаючимз васз. [Дважды.]

Доблественнін стѣпотѣрпцы, * сверѣпомѹ мучителю не порабѣтившінса, * мечь и поасз на зѣмлю повергшін, * и іакѡ агнцы незлобкѣн * на смѣрть истинны ради предавшінса: * хрѣтѹ бѣѹ молітеса * поміловатиса всѣмз славащымз васз.

Апамійстїн мученицы, * маврікіе и фѡтїне * и сз нїми седмїдесѣти вѣннѡвз, * любкѣ ради хрѣтовы временное достѣнство ѡвергшін, * и того̀ невоазненнѡ исповѣдавшін: * томѹ вѣнѹ молітеса, * сохранитиса ѡ бѣдз всѣмз намз. **Гласз, гласз ѿ:**

Жертвы словесны и бѣѹ прїѣтны, * ѿ! мученицы всехвальныйн, * землѣ васз не оутгаи, * но мѡщи ваша людемз ѡбѣвн: * нѣсѣ ѡверзѡшасѣ вамз * и райскаѣ селенїѣ воспрїѣша васз, * и дѣже бл҃гз премїрныхз вѣчнѡ наслаждѣтеса: * но, хрѣтѹ бѣѹ ѡ насз прїснѡ молітеса, * да спсѣтз и помілуѣтз дѹшы наша.

И нынѣ, вѣрѣченз, гласз тойже:

Радѹисѣ, пребл҃веннаѣ мрїе, * прѡцѣвз радѡванїе, * аплѡвз веселїе * и мѣникѡвз исповѣданїе, * дѣства храненїе * и цѣломѹдрїѣ ѡгражденїе: * вѣ скорбехз намз оутѣшенїе * и всѣмз хрѣтіанѡмз застѹпленїе.

Гласослѡвіе великое, ѡктенїн и ѡпѣтз.

НА ЛІТУРГІИ.

Бл҃жєнна: Ѡ канѡновъ сѣтыхъ: пѣснь Г-м ꙗ С-м.

Прокіменъ, гласъ С:

Ты гди, сохраниши ны ꙗ соблюдеши ны * Ѡ рѡда сегѡ ꙗ во вѣкы.*⁴⁶

Сѣтыхъ: Спсі ма, гди, * ѡкѡ ѡскѡдѣ прѣбный.*⁴⁷

Ѡплъ къ рѣмлянѡмъ, зачало Чд,
[глава ѡ,кн-лѡ].

Апостол Римлянима, зач. 99
[гл. 8,28-39].

Брѣтїе, [ѡ,кн] вѣмы, ѡкѡ
любѡщымъ бѣа всѡ
поспѣшествѡютъ ко бл҃гоє,
сѡщымъ по предвѣдѣнїю званнымъ.
[к.д.] Ѡхже во предвѣдѣ, тѣхъ ꙗ
предстѡви сообрѡзнымъ бѣти
ѡбразѡ сѣа своегѡ, ѡкѡ бѣти сѡмѡ
перворѡднѡ ко многыхъ брѣтїѡхъ. [ѡ] Ѡ
ѡхже предстѡви, тѣхъ ꙗ призѡ: ꙗ
ѡхже призѡ, сѣхъ ꙗ ѡправдѡ, ꙗ ѡхже
ѡправдѡ, сѣхъ ꙗ прослѡви. [лѡ] Чтѡ
ѡѡбо речѡмъ къ сѣмъ; ѡце бѣхъ по
насѡ, ктѡ на ны; [лѡ] Ѡже ѡѡбо своегѡ
сѣа не поцадѣ, но за ны всѡ прѣдалъ
сѣсѡтъ сѣгѡ: кѡкѡ ѡѡбо не ꙗ сѡ нѣмъ
всѡ намъ дарствѡетъ; [лѡ] Ктѡ
поѡмлетъ на ѡзѡрѣнныѡ бѣтїѡ; бѣхъ
ѡправдѡѡ. [лѡ] Ктѡ ѡсѡждаѡѡ; хрѣтѡсѡ
ѡнѡсѡ ѡѡмерѡнѡ, пѡче же ꙗ воскресѡнѡ,
ѡже ꙗ сѣсѡтъ ѡдѡсѡнѡ бѣа, ѡже ꙗ
ходѡтѡнствѡетъ ѡ насѡ. [лѡ] Ктѡ ны
разлѡчнтъ Ѡ любѡвѡ бѣтїѡ; скѡрѡбъ ли,

Брѣно, [8,28] знамо да онима
који ѡубе Бога све помаже
на добро, ѡима који су
позвани по намѣри; [29] Јер које
унапријед позна, унапријед и
одреди, да буду саобразни лику
Сина ѡегова, да он буде
Првороѡени меѡу многимъ
брѣномъ. [30] А које унапријед
одреди, оне и призѡ; а које
призѡ оне и ѡправдѡ; а које
ѡправдѡ оне и прослѡви. [31] Шта
ѡемо, дакле, рѣти на ово? Ако је
Бог с нама, ко ѡе против нас? [32]
Он који свога Сина не поштедѣ,
негѡ га предаде за све нас, како да
нам с ѡиме и све не дарује? [33] Ко
ѡе ѡптужити избѡране Божије?
Бог је онај који ѡправдѡва. [34] Ко
ѡе осудити? Христѡс је онај који
умрије, па јѡш и васкрсе, који је и
с десне стране Богу, који и
посредује за нас. [35] Ко ѡе нас
раставити од ѡубѡви Христѡве?

^{46*} Пс. 11,8.

^{47*} Пс. 11,2а.

и́ли тѣсно́тѣ, и́ли гонѣ́нїе, и́ли гла́дъ,
и́ли наго́тѣ, и́ли вѣ́дѣ, и́ли мѣ́чь;
ѣ́коже љ́цѣ пи́сано: [іс] ѣ́кѡ тебѣ́
ра́ди о́умерцѣ́лемсѣ љ́смь вѣ́сь дѣ́нь,
вмѣ́нїхомсѣ ѣ́коже о́вцы зако́ленїѣ.
[із] Но во сї́хъ всѣ́хъ преповѣ́жда́емъ
за возлю́бльшаго ны. [іи] И́звѣ́стїхсѣ
бо, ѣ́кѡ ни смѣ́ртъ, ни живо́тъ, ни
ѣ́ггїи, ни нача́ла, ниже́ сї́лы, ни
насто́ѣщаѣ, ни гра́дѣщаѣ, [іѣ] Ни
высо́тѣ, ни глѣ́бїнѣ, ни ѣ́на тѣ́вѣрь
ка́ѣ, возмо́жетъ насъ разлѣ́чити ѿ
любе́вѣ вѣ́їѣѣ, ѣ́же ѿ хрї́стѣ́ и́исѣ́ гдѣ́
на́шемъ.

Жалост или тјескоба, или
гоњење, или глад, или голотиња,
или опасность, или мач? [36] Као
што је написано: Ради тебе нас
убијају ваздан, сматрају нас
овцама за клање. [37] Али у свему
овоме побјеђујемо кроз Онога
који нас је заволио. [38] Јер сам
увјерен да нас ни смрт, ни живот,
ни анђели, ни поглаварства, ни
силе, ни садашњост, ни
будућност, [39] Ни висина, ни
дубина, нити икаква друга твар
неће моћи одвојити од љубави
Божије, која је у Христу Исусу
Господу нашем.

Ѧлїиѣ, гла́сѣ Ѧ.

Стїхъ: Тебѣ́ ра́ди о́умерцѣ́лемсѣ вѣ́сь дѣ́нь, * вѣ́нїхомсѣ ѣ́кѡ о́вцы
зако́ленїѣ.*48

Стїхъ: Ѧ́кѡ смїрї́емъ въ пѣ́реть дѣ́ша на́ша, * прильпѣ́ землї́ о́утрѣба
на́ша.*49

Ѧ́лїе ѿ лѣ́кї, зачѣ́ло рѣ́
[глава́ кѣ, кї-дї].

Јеванђе́ље по Луки, зач. 106
[гл. 21,12-19]

Рече́ гдѣ́ свої́мъ о́учнїкѡ́мъ:
Ѧ́нїемлї́те ѿ члѣ́вѣкѣ [ка, кї]
возложа́тъ на вы́ рѣ́кї своѣ́,
и́ иже́ денѣ́тъ, преда́юще на сѡ́нїца и́
темнї́цы, ведѡ́мы къ царѣ́мъ и́
влады́камъ, ѣ́мене моего́ ра́ди. [іі]
Прилѣ́чїтсѣ́ же вѣ́мъ во

Рече́ Господъ свої́м
Ѧ́ученицима: Пазите се од
Ѧ́уди, [21,12] дїгнуће на вас
руке своје́ и гониће вас и
предавати у сїнагоге и тамнице:
водиће вас предъ цареве́ и
намјеснїке због имена моје́га. [13]
А то ће вам се догодити за

48* Пс. 43,23.

49* Пс. 43,26.

свидѣтельство: [а] Положіте оубо на сѣцахъ вашихъ, не прежде побѣдѣнъ ѿвѣщавати. [б] Иже бо дамама вама оубо и премрогъ, ѣже не возмогутъ противити, или ѿвѣщати вси противляющіи вама. [в] Предани же будете и родители, и братію, и родомъ, и дрѣвн, и оумертвѣтъ ѿ васъ. [г] И будете ненавидими ѿ всѣхъ имени моего ради. и И влѣтъ главы ваши не погнѣтъ. [д] Въ терпѣніи вашихъ стѣжитъ душа ваши.

свѣдочанство. [14] Ставите, дакле, у срца своја, да не смишляте унапријед како ћете одговарати; [15] Јер ја ћу вам дати рјечитост и мудрост којој се неће моћи супротставити или одговорити сви ваши противници. [16] А предаваће вас и родители, и браћа, и рођаци, и пријатељи, и побиће неке од вас. [17] И сви ће вас омрзнути због имена мојега. [18] Ни длака с главе ваше неће пропасти. [19] Трпљењем својим спасавајте душе своје.

Причѣтенъ:

Радоуица, прѣнн, ѿ гдѣ: * правымъ подобѣтъ похвалл.*⁵⁰

Вонецъ дѣл, слава и хвала бгѣ!

Део моштију св. Маврикија и др. Апамејских мученика који је прота д-р Војислав Билбија из Ротердама (Холандија) 2024. г. поклонио цркви преп. Параскеве у Сурчину код Београда.

^{50*} Пс. 32,1.

СТРАДАЊЕ СВЕТОГ МУЧЕНИКА МАВРИКИЈА И С ЊИМ СЕДАМДЕСЕТ ВОЈНИКА.*51*52

Резакони и нечестиви цар Максимијан,^{*53} сматрајући да ће својом поганом службом лажним боговима издејствовати себи помоћ и прославити своје царовање, нареди да сви поданици његовог царства имају приносити жртве нечестивим идолима. И он се постара да сам буде извршилац ове своје наредбе и ревносни служитељ демонима, приморавајући све на те погане жртве. И не беше му доста да о томе пише обласним управитељима и градоначелницима, да се старају о поштовању идола, – као што су и ранији цареви писали, – него и сам усталачки и ревносно обилажаше сву царевину усрдно служећи демонским олтарима. Притом се надаше бедник да ће његово обилажење царевине утицати да се поново врате његовом зловерју сви који су се били одрекли његове заблуде и дошли у познање истине Христове.

Кренувши из Рима са таквим планом, и обилазећи источне покрајине, цар Максимијан дође у сирски град Апамију. Тамо изађоше преда њ идолски жречеви, и оптужише хришћане, говорећи: Најмоћнији царе, богови нам подарише слободу да се обратимо твоме величанству, и ево ми обавештавамо твоју непобедиву власт, да сви овдашњи људи са страхом и жудњом поштују велике отачке богове, нарочито оца Зевса^{*54} и дивног Аполона,^{*55} који су већи од свих других богова и веома чувају и бране твоје царство. Само Маврикије и с њим седамдест војника твојих, надувени због одличја и обogaћени великим даровима твојим, ни у шта не сматрају богове и противе се твом великом и непобедивом царству, заведени заблудом хришћанском.

Чувши то, цар Максимијан се разљути силно и распали јарошћу јаче него пећ огњем, нарочито што се у његовим пуковима нађоше такви војници. И једног нарочитог дана нареди да се на главном месту града Амаксику спреми судиште, сазове сав народ и доведу свети мученици.

^{51*} преузето из „*Житија светих за месец фебруар*“ преп. Јустина (Поповића), стр. [388-394](#).

^{52*} У другим Синаксарима спомен ових св. мученика слави се 27. децембра.

^{53*} Максимијан Галерије, римски цар – од 305. до 311. год.

^{54*} Зевс или Јупитер – грчко-римски бог, сматран владарем неба и земље, оцем свих богова и људи.

^{55*} Аполон сматран богом сунца и просвете, друштвеног благостања и поретка, и божанством претсказивања будућности.

И када се тамо слеже сав град, тако да ни девојке не остадоше код својих кућа, и Максимијан мучитељ седе на високу судијску столицу, оруженосци доведоше светих седамдесет Христових војника са њиховим старешином светим Маврикијем. Погледавши их, цар рече њиховом вођи: Ми смо очекивали, Маврикије, да ћете ви, одликовани највећим одликовањима и почастима нашим, обасути даровима и храњени за царским трпезама, ићи стопама наше тихости, и оне који би отступили од нашег богоугодног закона обраћати к здравоме разуму помоћу јуначких дела и мудрих поука, исправљајући оно што је криво и кројујући оно што се побунило, једном речју: угушујући као непријатељско и зло све што се ради против наших наређења. А ви, како чујем за вас, поступате супротно, јер не само не изводите на прави пут оне што газе наш закон, него и сами непријатељски устајете против свемоћних богова наших и наносите им увреду, не указујући им поштовање и не приносећи им жртве и приносе. И тако постадохте вође у погубну пропаст, ако је тачно оно што су нам причали за вас.

Свети Маврикије одговори: Царе, увреда коју ми наносимо вашим неосетљивим боговима, припрема нам славни венац победе у истинитог Бога нашег. Ми не унижавамо Бога који нас је створио, нити Га ниподаштавамо, као што ти безумно сматраш, него Га прослављамо као јединог истинитог Бога, који је створио небо и земљу, и море, и све што је у њима. А погане и нечисте демоне, који упропашћују људе, и њихове глуве, слепе и неосетљиве идоле не треба називати боговима.

На то рече цар: Маврикије, зар такву захвалност одајеш боговима, који су те удостојили части, те имаш прво место у војсци? Свети Маврикије одговори: Никада никакву част нисам примио од ваших богова, нити хоћу да их поштујем. Јер нико од људи, који знају Бога, никада није хтео да поштује ствари мртве. То чине само људи који немају разума и уподобили су се неразумним животињама. Они обоготворавају камење и дрвеће, говорећи да ови имају разум, и поштују их као богове. Цар рече: Пошто заузимаш прво место у нашој војсци, ти си смео и неустрашиво говориш против нас.

Рекавши то, цар нареди да светог Маврикија одвоје од седамдесет војника, и стаде ове ласкаво питати: Ко вас превари, браћо, да отступите од богова спаситеља, а приступисте к заблуди људи који обожавају распетог човека, неког злочинца? Тада блажени Теодор и Филип, као из уста свих светих мученика, одговорише цару: Ми смо, о!

мучитељу, толико далеко од заблуде да и тебе желимо од ње да избавимо, као што се и ми избависмо, клањајући се једином истинитом Богу Оцу свемогућем, и једнородном Сину његовом Исусу Христу који је Бог истинити и Мудрост Божја, и његовом Светом Духу који је удахнуо у нас познање и разумевање, да исповедамо Тројицу једносуштну. А гнушамо се безбожне вере твоје, и одбацујемо временско војниковање, а постајемо војници Бога, Цара сила.

На то Максимијан рече: Видим, Филипе, имаш чесну старост, али си разумом гори од младића. Похитај к боговима, и буди добар саветник осталим твојим другарима војницима, да укажу поштовање боговима, и ти ћеш добити од нас велика одликовања и поклоне. Свети Филип одговори: Знај, царе, да ја нећу бити рђав саветник онима који добровољно примише у себе страх Божји. Јер стоји написано: Тешко ономе кроз кога долази саблазан (Мт. 18,7). Максимијан одврати: Наша кротост и трпељивост чине те дрским, Филипе! Напустите дакле зловерје своје, да нас не разљутите и не разјарите, и ми вас ставимо на љуте муке, зато што се усуђујете да исповедате човека кога сте ви уврстили међу богове.

А свети седамдесет мученика одговарајући рекоше мучитељу: Празне и узалудне претње мрзости твоје, о! царе, дају нам силу и крепост да се не бојимо никаквих мука, јер нема страха у доброумној и моћној души оних који љубе Господа!

Разљутити се Максимијан и нареди, те свукоше с њих војничке појасе и хаљине, па им затим рече: Видите, какве се славе и чести лишисте, и у какво бешчешће западoste због непослушности своје. А свет(итељ)и му одговорише: Ти си нас лишио војничког чина, свукавши с нас хаљине и појасе, али има Бога на небу кога ми поштујемо, Он ће нас обући хаљинама и појасима нетрулежним, и вечним славом, коју ти ниси достојан да видиш, нити да о њој чујеш због оца твог Сатане, који у теби говори и делује.

То још више разљутити цара, и он рече светима: О проклети и недостојни милости богова наших! ви сами себи издејствовасте бешчешће. Јер ми вам указасмо чест, а ви обешчестисте велике богове, и презресте благонаклоност нашу. Онда примите што заслужујете по делима својим. Свети одговорише: Царе, ово војниковање твоје ништавно је, и пролази, и чест твоја је бешчешће, јер си заборавио Бога који ти је дао царску власт. А ништавне и бездушне идоле, који ти

ништа не користе, нити што разумеју кад их неко почитује или бешчести, ти лудо и неразумно сматраш за богове. Цар рече: Ради доброте наше царске, желећи да поштедим ваш живот, потрпећу вас још мало. И нареди цар да их вргну у тамницу за три дана, да би тамо размислили и изабрали оно што је корисно по њих.

Оковани у вериге, и затворени у тамници, свети мученици говораху међу собом: Браћо драга, спремимо сви душе своје за молитву, и усрдно се помолимо благом и милостивом Богу нашем, да нам Духом Светим да мудрост и разум и стави у уста наша оно што треба да кажемо цару, да би се мучитељ задивио истини вере наше. И стадоше се свети молити једнодушно, говорећи: Господе Исусе Христе, Боже свемоћни, чија је власт вечна и царство бесконачно, пошљи нам Светог Духа Твог, и Њиме нас упути, да се обрадујемо и развеселимо због Њега, и победимо зло заблуде, и прославимо се у истинитој вери Духом Твојим Светим, који ће говорити из нас, по Твом истинитом и нелажном обећању. А за одузету нам војничку чест световну, учини да постанемо савршени војници у светом небеском граду Твом, и да будемо увршћени међу небеске грађане са свима светима Твојим, који су Ти од памтивека угодили правом вером. Јер си Ти једини Бог, и Теби приличи слава и сила вавек, амин.

После три дана цар Максимијан на истом месту града Амаксику изведе преда се на суд свете мученике, док се сав град беше слегао да то посматра. Разблажујући своје претње ласкама, мучитељ рече светима: О! људи, изаберите оно што је корисно по вас, те принесите боговима жртве, и тако ћете избећи горку смрт. Свети одговорише: О тој ствари ми смо се потпуно договорили, о! царе. Саслушај нас пажљиво, и немој нас више приморавати да принесемо жртве вашим боговима: ми смо чврсто решили да омрзнемо овај привремени живот, а заволимо смрт која нам предстоји ради љубави Христове, од кога се надамо добити живот вечни. Ти пак ради с нама што хоћеш, јер се ми нећемо одрећи Бога нашег, нити ћемо се икада поклонити демонима твојим. Осудом на привремену смрт, ми ћемо се ослободити вечне осуде.

Пошто свети ово рекоше, угледа мучитељ међу њима једног јуношу, и обрати му се: Реци нам, младићу, како се зовеш, и одакле си. Јуноша одговори: Зовем се Фотин, име позајмљено од истините светлости,^{*56} а

^{56*} Фотин на српском је Светлан, Светозар, од грчке речи Фос, која значи светлост; а Фотина значи Светлана.

војник сам Христа мог, који посрами оца твог Сатану. По рођењу сам Римљанин, а по телу и по духу син пресветлог Маврикија, јер је он мој родитељ, и од њега добих познање Бога; васпитан сам у светој вери у Христа Господа, кога ти одричући, о! царе, придружио си се неразумној стоци и уподобио се њој.

Мучитељ рече: Безуман си, о! младићу, и речи твоје одговарају твојим годинама. Али треба већ да знаш шта је корисно за тебе: приђи дакле, и принеси жртву великоме Зевсу, те поштеди младост своју. Јуноша одговори: Називаш ме безумним, јер нећу да испуним вољу твоју, нити да се поклоним идолима. А ја сам паметнији од вас старих зато што верујем у Господа мог Исуса Христа, у кога ви не верујете, нити Га знате.

Тада се мучитељ опет обрати светима: Докле ћемо трпети безумље ваше, бедници, те вас не стављамо на муке, пошто смо понесени безмерном добротом својом? Принесите жртве боговима, да не бисте раздражили праведан и милосрдан суд наш, и приморали нас на немилосрђе и љутину. Свети одговорише: Погани и нечестиви служитељу демона, ако иоле имаш памети, ти си већ од Фотина познао веру нашу и силу нашу. Јер када он, као младић, посрами безбожје твоје правом вером и познањем Христовим, утолико више ми желимо разноврсне муке, да бисмо посрамили оца твог ђавола и угодили Христу Богу нашем.

Тада се разјари мучитељ, и нареди да свете обнаже и бију воловским жилама. И слуге повалише по земљи војнике Христове, и сваког немилосрдно толико и тако дуго бише, да им се тела распадоше, и силном крвљу земљу обagriше. А они се у мукама обраћаху Христу Богу, просећи помоћи од Њега; и Господ, присуствујући невидљивом силом олакшаваше им патње и утврђиваше срца њихова у трпљењу и љубави божанственој. А кад се слуге заморише и изнемогоше, упита цар свете мученике: О! дрски и неразумни људи, зар не увиђате како ми је лако уништити ваш живот? Хајде дакле, принесите жртве боговима, да вас не бих више мучио. Свети одговорише: Знај, о! безбожни и туђи Богу нашем царе: као што ти, помрачен тамом ђаволске заблуде, не разумеш Христову љубав и светлост, тако и ми, имајући ум просвећен вером и љубављу Христа Бога нашег, не примећујемо муке на које нас стављаш. Хајде, о! мучитељу и бесна псино, пронађи за нас неке друге најновије и најстрашније муке, јер

душа наша жуди, и Христова љубав у нама жели да, уморени твојим мукама, угледамо Бога живог који вечито царује.

Чувши то, мучитељ просто побесне, и нареди да се наложи велика ватра и у њу баце свети мученици. И када би наложена страшна ватра, свет(итељ)и не чекаху да их слуге мучитељеве у огањ бацају, него сами приступише к ватри као к води, и уђоше усред ватре, и хођаху посред ватре неповређени, ругајући се мучитељу и боговима његовим.

И сви се дивљаху овом преславном чуду. Само мучитељ, отпочетка сасуд погуби, не познаде силу Божју која беше са светима и огањ побеђиваше, него великим гневом узрујан, тражаше начин како да свете погуби. И нареди да свет(итељ)е, неповређене огњем, привежу за дрвеће и гвозденим четкама свирепостружу. А светитељи и то језиво мучење јуначки поднесоше, не обраћајући пажњу на телесне патње. И чуђаше се народ царевој јарости и безумљу. А свети Маврикије, ругајући му се, упита га: Зар не увиђаш како си немоћан и бедан, о! безбожни и погани мучитељу? Та овај мали јуноша Фотин, који претрпе толике и тако велике муке, сруши и сломи силу твога насилничког царства. Како онда можеш савладати целу нашу дружину, када си од овог малог јуноше савладан и побеђен?

Погледавши крвнички, и зашкрипевши зубима, Максимијан нареди да светог јуношу Фотина одмах пред очима родитељевим мачем посеку, желећи на тај начин да се освети Маврикију, и мислећи да ће смрт синовљева великом жалошћу испунити душу његову. А свети Маврикије се испуњаваше радошћу и весељем, гледајући такву мученичку смрт сина свог за Христа.

Пошто свети Фотин би посечен и ка Господу отиде, свети Маврикије рече Максимијану: Испунио си нашу жељу, о! мучитељу, пославши пред нама Фотина ка Христу Богу! Сада је и наше путовање ка небу сигурно и брзо. Јер ко ће од дружине наше изостати за војником Христовим Фотином, који је к Богу отишао и посрамио оца твог Сатану? Хајде, измисли за нас велике и најсвирепије муке, и не изостави ниједну од њих, да би проверио да ли чврсто држимо веру у Христа.

А Максимијан, видевши како свети мученици радо и јуначки поднесоше све муке и нимало не одступише од вере своје, сазва сав свој нечовечни и звероподобни сенат, да се договори с њим, којом би најљућом смрћу погубио мученике, еда би на тај начин заплашио све хришћане у свету. Пало је много предлога. Али један сенатор,

најопакији и најбезбожнији, извор неваљалства и нечовечности, предложи ово: Сада је, о! царе, летње време, месец јули. Недалеко од града, на западној страни, има једна баруштина између две реке и језера. Тамо сада има много комараца, обада, зоља и стршљенова, тако да једва ко може проћи онуда, а задржати се за који час врло је непријатно. Нареди дакле да их тамо одведу, наге за дрвеће привежу, и медом намажу, да их комарци, стршљенови и разноврсне муве изуједају. То ће за њих бити страшнија од свих мука, и они ће се уразумити, да не треба грдити непобедиве и вечне богове наше.

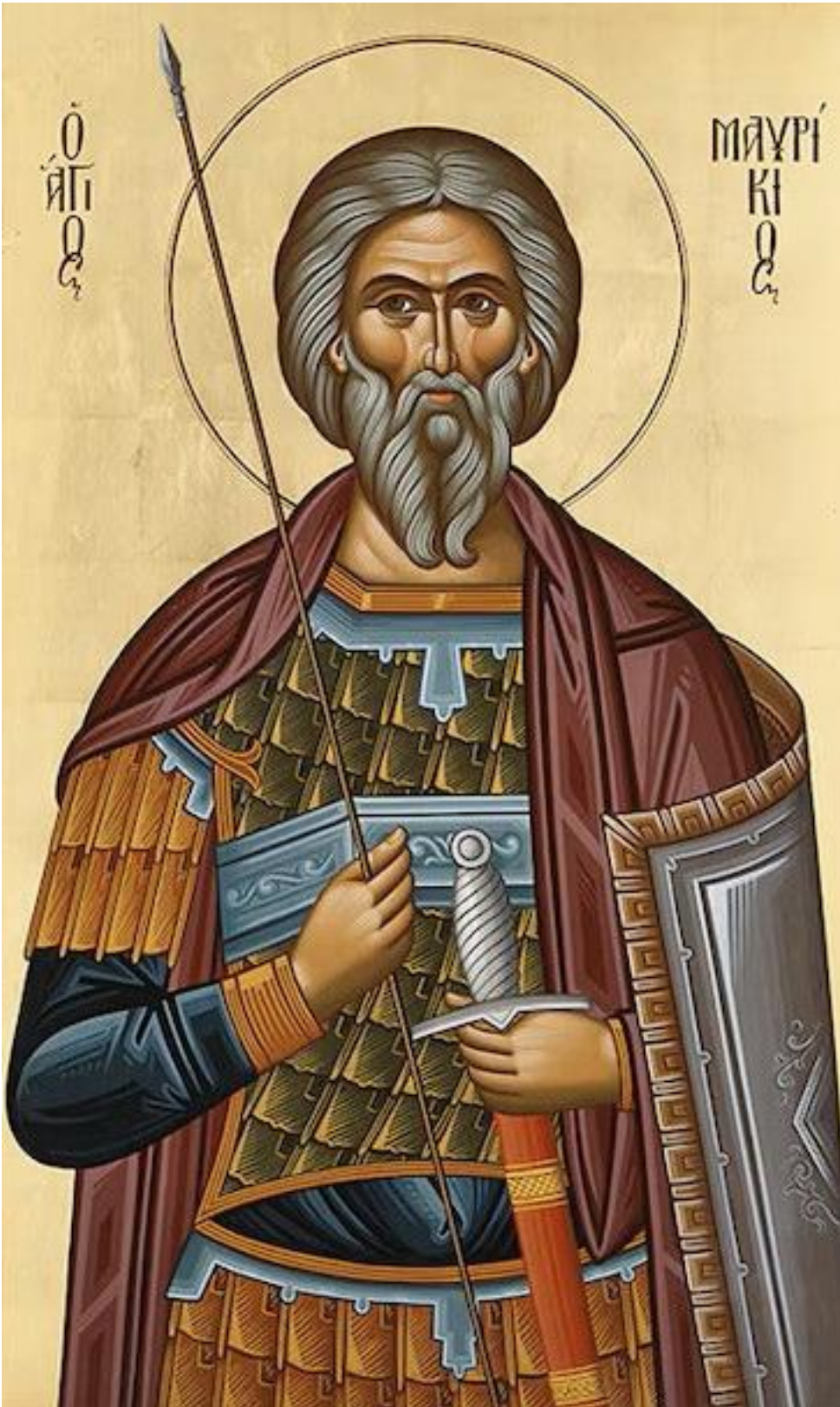
Када овај то рече, допаде се бездушни предлог безбожном цару и целом сенату његовом. И они осудише свете Христове паћенике на то опако мучење. Онда их војници одведоше оковане на то место, чврсто их привезаше за дрвеће у том мочварном и великом блату, и нага тела њихова намазаше медом од главе до ногу. Тамо и тело блаженог Фотина на очи оца његовог бацише, па отидоше. И навалише на њих сваковрсне бубине, и комарци, и обади, и осе, и стршљенови, покрише их као облак, уједајући света тела њихова. У таквим неподношљивим мукама проведоше свети десет дана и десет ноћи. Затим подигоше очи своје к Богу, и помолише се говорећи: Господе Боже наш, који си нас створио по образу и по подобију Твом, и привео нас истини Твојој, и увео у познање Твога Божанства, и јединородног Сина Твог, и пресветог и животворног Духа, – Теби предајемо душе наше, и молимо Те, да их настаниш са свима светима Твојим, који су Ти од памтивека угодили, јер Те свом душом љубимо и желимо, и ради Тебе се смрти предадосмо, јер си Ти Бог једини добар и милостив, и Теби приличи слава вавек, амин.

Рекавши то, они предадоше свете душе своје у руке Божје, и тако се удостојише венца вечне славе. А безакони мучитељ, цар Максимијан, беше бесан на свете мученике и после смрти њихове, када они већ беху у бесмртном животу, јер чувши да су помрли, нареди да им се чесне главе отсеку, и да остану несахрањени. И бише света тела њихова и главе разбацани по оном луку и дубрави да их, птице и зверови разносе. А неки хришћани дођоше ноћу са страхом и трепетом, покупише разбацане мошти светих мученика, и тамо их у земљу сахранише, славећи Господа нашег Исуса Христа, са Оцем и Светим Духом слављеног вавек. **Амин.**

мѣтвоею болшине мртвнѣнѣа, нчревно
юстрастїю нѣкѣагда въпадаеа, люте
же того нѣбло тома. бжїимъ прише
ванїемъ врачеванїе получи. нѣже на
братїи того пришешихъ. и просїти нѣ
дашихъ. снхъ събравъ нкелїа пѣмъ
сзавъ. ншнѣхъ мншжъ створѣ бра
въ. въ нхъ прѣбываїти повелѣ. и пѣ
мъ подаваїтишоу. нже ѿнѣкѣ кому
приходѣшимъ. и тако живнѣнѣа мнро
почн. **Въ тѣ днѣ** паматъ стго сщнмо
мчнїа маврїїа. нже сзанимъ. о. мнѣ
Сѣнаше сзанимъ днѣ махнїа новѣ.
ндоушоу же смоу ѡа памїнѣ сго града
нѣо клеветаннѣа шастїи. н прѣставъ
ше хрїстїане себѣ нарекоша. ѡа шам
поисы. н въ темнїцѣхъ затворены
быша. н по трехъ днѣхъ приведены бы
шанъ въ прощенїи. н ꙗко не прѣклоннїи
прѣбывша. н ѣннѣа шавелїи. н въ
ѡгнь въ арженїи. та же н по дрѣвѣ стѣ
повѣщени быша. н ребраннѣа строга
ша. мыслацоуже макенманноу.
множанша а сзѣбннѣа нестнѣсто мѣма
врнїю. фотннѣа стго посѣщнповелѣ.
нѣа маврїїа нхъ не ѡклоннѣа въ роу сѣ
блюдающнхъ. посланнхъ въ нѣко емѣ

сто доу браво. лежнмо средѣ дѣаго рѣкѣ
нѣзера. полноу сѣшоу ѡшн. н ѡвантїи, н
комарын. н шрѣшнїи. доше шеслѣты дом
ста. н ѡбнажншанхъ, н сѣа заша н мѣдо
пома заша. паче же, н въ нѣга аеаше пѣ
ково моу ерѣмени прїлежанїе. нѣа же на
го фѡтннѣа пѣло прѣлнцѣмъ ѡца сго ма
врнїа по вратѣ шѣ ѡтпидоша. бжїеннѣа
блннѣа дѣсѣть днѣнѣа по шемн. н сѣбѣ
пимоу го моу коу нстрастѣ сѣа прѣбыва
ше. н боу помолшеса. сѣа мнршмъ сѣако
нчашеса: **Въ тѣ днѣ** паматъ прѣбнѣа
го ѡца нашего вара дапа. **на** сѣа мнроу де
са ѡу мртвнѣа. ꙗко па велѣтъ глѣтъ. **ж**нво
тоу прїшещнѣа нѣа нѣа моу вара дапа.
Сѣа шѣ ѡ града нтѣхннѣа сго. любо
моу дрѣво же н тоу стннѣа вѣа прїимъ
жнпїе. прѣа кѣ же вѣа хлѣбннѣа нѣа
копоронѣе вѣа творн. ѡтоу доу же
прїлежнѣа доу стнѣа страдоу. н нѣа н
копо пѣлеснѣа нѣа рѣсѣа творн келїю.
н въ нѣа прѣбываше въ нѣа по гѣбѣнѣа
ннѣа маше въ сѣа поу елнко по пѣлеснѣа
высопѣ. по нѣа стнѣа пѣлѣа шѣ. н вѣа
та ѡблннѣа нѣа творн ннѣа маше нѣа по
сѣа рѣемъ по дова. сѣа вѣа шнроко сѣа
кво жнпїю ннѣа шѣ вѣа пѣа хлѣбннѣа.

Пролог. Декабрь-февраль. л. 318.
Кирилло-Белозерский Успенский монастырь (?)
1452 г. (ОР Кир.-Бел. 1/1240)

✽ НОРНИ СРБАДРКА „РРС ГОДА ЕК БЛАПРАДЪ. © НОРН СРБАДРК 2026. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✽